

February 2003

เปิดประเด็น : สิทธิและความเสมอภาคในการได้ร้ยการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้มีความต้องการพิเศษ

สำลี ทองจิ้ว

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ทองจิ้ว, สำลี (2003) "เปิดประเด็น : สิทธิและความเสมอภาคในการได้ร้ยการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้มีความต้องการพิเศษ," *Journal of Education Studies*: Vol. 31: Iss. 2, Article 11.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol31/iss2/11>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

เปิดประเด็น

สิทธิและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้ที่มีความต้องการพิเศษ

สำลี ทองธิว

จากรายงานผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ในบันทึกการศึกษายุทธศาสตร์ ๒๐๐๕ สรุปความสำเร็จของ การดำเนินการภายใต้นโยบายการปฏิรูป การเรียนรู้ ไว้ในเรื่องการจัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีไว้ในหน้า ๒๕ ตอนหนึ่งว่า ได้จัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม ครอบคลุมผู้เรียน ทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้เรียนทั่วไป หรือกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ ได้รับการศึกษามากขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นผลงานสำคัญของสกศ.

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าเมื่อพลิกดูหัวข้อภายใต้ สถิติการศึกษาที่สำคัญ ภายในรายงานฉบับเดียวกันนี้ ไม่ได้มีสถิติรายละเอียดของจำนวนประชากรครบ ทุกกลุ่ม กล่าวคือขาดสถิติแสดงรายละเอียดในกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ คงมีแต่ข้อมูลรวมของจำนวนประชากรในวัยเรียนเป็นหลักซึ่งเข้าใจว่าได้รวมประชากร กลุ่มผู้เรียนทั่วไปและกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษและหรือกลุ่มคนพิการ เข้าไว้ด้วยแล้ว การนำประชากรทุกกลุ่มมารวมกันเช่นนี้ทำให้เกิดข้อวิตกว่าจะ ทำให้กลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษถูกกลืนหายไปในกลุ่มผู้เรียนทั่วไปที่มี จำนวนมากกว่า ส่งผลให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อสนองตอบต่อคนกลุ่มใหญ่ มากกว่าที่จะคำนึงถึงความต้องการพิเศษของคนกลุ่มน้อยซึ่งเป็นปัญหาที่เป็นอยู่ อย่างต่อเนื่องก่อนที่จะมีการพูดถึงการปฏิรูปการศึกษาและก่อนการประกาศใช้ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่าสิทธิและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาของผู้ที่มีความต้องการพิเศษอาจถูกละเลย หรือถูกปฏิเสธไปโดยปริยาย

ที่สำคัญคือเมื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกลุ่มผู้มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ลักษณะความผิดปกติหรือความพิการ หรือรายละเอียดเรื่องจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษา “มีหน้าที่จัดการศึกษาเป็นพิเศษให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม” (หน้า ๔๒) แล้วจนป่านนี้ยังหาคำตอบที่เป็นรูปธรรมไม่ได้เลย ยิ่งทำให้สิทธิและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาที่สนองตอบความต้องการพิเศษของคนในกลุ่มดังกล่าวมาเป็นห่วงยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อได้ศึกษารายละเอียดข้อมูลโครงการต่างๆที่อยู่ในรายงานฉบับนี้พบว่าไม่ว่าจะเป็นโครงการครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ โครงการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ครูภูมิปัญญาไทย โครงการผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบ หรือโครงการโรงเรียนปฏิบัติการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนล้วนแล้วแต่

เน้นไปที่การพัฒนาประชากรในกลุ่มผู้เรียนทั่วไปทั้งสิ้น

ถ้าผู้มีความต้องการพิเศษมีสิทธิและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาภาคบังคับเท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไป ได้รับการดูแลอย่างจริงจังครอบคลุมแล้ว ทำไมจึงไม่เห็นโครงการนำร่องการศึกษาที่เน้นค้นหารูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำไมจึงไม่เห็นโครงการวิจัยและพัฒนา นโยบายการจัดการเรียนร่วม หรือโครงการพัฒนานโยบายและมาตรฐานการเรียนร่วม ตลอดจนโครงการปฏิรูปการเรียนร่วมและปฏิรูปหลักสูตรที่เอื้อให้ผู้เรียนในกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษได้รับความรู้ที่ได้มาตรฐานเหมือนกับผู้เรียนในกลุ่มทั่วไปบ้าง

อยากฝากประเด็นนี้ให้ท่านนักวิชาการและนักการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาได้กลับไปพิจารณาด้วย

ผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองอิว ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย